

O POKLADU RYTÍŘE STANA

www.slanskepovesti.cz

předehra **F C Dmi B F C Dmi**

F

Patnáct set dvacet šest

Gmi

začátek září,

B

zařatý ruce v pěst

C

a slzy v tváři.

To nejen království

truchlí a pláče,

bylo to bláznovství

tam u Moháče,

kde českou korouhev

zahalil stín.

Ač bil se jako lev

jediný syn

rytíře pana Stana,

padl i s králem.

Strašlivá krutá rána,

teď trpí žalem.

F

Gmi

Útěchu hledal v pokladu,

B

F

dle domněnek a dohadů,

ten osamělý starý pán,

přesmutný rytíř jménem Stan.

mezihra **F C Dmi B F C Dmi**

Odešli se ženou

pryč z tvrze v Milém,

snad chmury zaženou,

Slaný je cílem.

Nový dům, statek, dvůr,

však těžko změni

přivaly nočních mūr

bez rozednění.

Žena mu skonala,

on zůstal sám,

však silný od mala

nevzdal se tmám.

Na svět se díval dál

z jiného úhlu,

prý jako svatý grál

měl tajnou truhlu.

Útěchu hledal...

mezihra **F C Dmi B F C Dmi**

Uběhlo roků pár,

městský ruch čilý,

vyhnal ho, jak byl stár,

zpět ve ves Milý.

Po letech setkání

se sestrou svojí

od smutků zachrání,

v přátelství spojí

podzimy života

a klidné stáří.

Tu tam je samota,

snad se zas daří.

Však když se stěhoval,

cestou ho přepadli.

U sestry sdílel žal,

poklad mu ukradli.

mezihra **F C Dmi B F C Dmi**

Marně se loupežníci zblízka či z výšky

dívají pod petlici, v truhle jen knížky.

Měl radost starý pán, co se tím trápil.

Příběh jest dokonán, poklad se vrátil.

Útěchu ve svém pokladu

nehledal podle dohadů.

Dlouho žil tenhle starý pán,

šťastný to rytíř jménem Stan.

Bohatství nemusí být snem,

a na tom nic se nezmění,

vždyť tím největším pokladem

může být lidské vědění.

dohra **F C Dmi B F C Dmi**